

July 1, 2026

The Honorable Donald J. Trump
President of the United States

Cc: Vice President J.D. Vance
Secretary of State Marco Rubio

Subject: My Dream Is Bigger Than My Fear

Mr. President,

Recently, I came across a simple yet powerful quotation in the memoir of an African American singer: "My dream is bigger than my fear."

As America prepares to celebrate the 250th anniversary of its Independence, those words remind us why this nation has remained a beacon of hope for millions around the world. For two and a half centuries, the United States has given ordinary men and women the opportunity to dream, to build, and to flourish under a Constitution that belongs to the people.

Your vision to *Make America Great Again* reflects that same spirit. Whether your critics agree with your policies or not, you have continued to pursue your objectives without allowing criticism to deter you.

I leave domestic policy to the American people. As an Iranian American, however, I have watched with admiration as the nation prepares to celebrate this historic milestone with renewed confidence and optimism.

My concern is Iran.

As negotiations continue, your team will eventually discover that the real obstacle is not the three Iranian officials sitting across the negotiating table. The real obstacle lies elsewhere. It is something previous American administrations never fully recognized, and it is a misunderstanding your Administration has inherited.

For nearly half a century, the Iran problem has resembled a tangled ball of string. Every time one knot is untied, another knot appears. Diplomatic efforts solve one issue only to create another.

Yet there is one central knot. Untie that knot, and the rest of the tangle begins to unravel.

That knot is the *Constitution of the Islamic Republic of Iran*.

For more than three decades, through my books, proposals, and correspondence with American policymakers, I have tried to bring attention to this fundamental issue. Last month I published a

250-page volume entitled **Mr. Ayatollah, Tear Down This Constitution**, bringing together years of research, analysis, and letters. I respectfully believe it is essential reading for anyone seeking to understand the true source of the conflict between Iran and the West.

The people of Iran have repeatedly demonstrated that they seek constitutional change. Their voices have been heard through decades of protests, many of them ending in bloodshed, and more explicitly through the **Manifesto of Fourteen** in 2019, the **Manifesto of Eight Hundred** in 2025, signed by former Prime Minister Mir-Hossein Mousavi and approximately 160 university professors, the **Manifesto of Seventeen Women**, signed by Nobel Peace Prize laureate Narges Mohammadi and distinguished human rights lawyer Nasrin Sotoudeh, and finally the **Manifesto of Four Hundred** issued during the recent war in 2026.

These courageous voices reinforce Secretary Rubio's important observation:

"The people of Iran are different from the regime."

That distinction is fundamental.

The Iranian people seek constitutional reform and representative government. The regime relies upon its Constitution as the legal foundation for perpetual hostility toward the United States and the free world.

Mr. President,

As America celebrates 250 years of liberty under a Constitution that belongs to its people, my dream is that the people of Iran may one day enjoy the same opportunity—the opportunity to live under a Constitution that derives its legitimacy from the will of the people rather than from a ruling ideology.

That is why I respectfully believe that the Constitution of the Islamic Republic of Iran is not merely a legal document; it is the principal obstacle to lasting peace between our two nations.

On the eve of America's 250th Independence Day, my dream is not only to **Make America Great Again**, but to help make **Iran Free Again**.

My dream is bigger than my fear.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

Author of, *Mr. Ayatollah, Tear Down This Constitution*

ترجمه

یکم جولای 2026

مقام محترم ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا

جناب آقای دونالد جی. ترامپ

رونوشت:

معاون محترم رئیس‌جمهور، آقای جی. دی. ونس

وزیر محترم امور خارجه، آقای مارکو روبریو

موضوع: رؤیای من بزرگتر از ترس من است

جناب آقای رئیس‌جمهور،

اخیراً جمله‌ای کوتاه اما الهام‌بخش را در خاطرات یکی از خوانندگان آفریقایی‌تبار آمریکایی شنیدم:

رؤیای من بزرگتر از ترس من است

اکنون که آمریکا خود را برای جشن دویست و پنجاهمین سال استقلال آماده می‌کند، این جمله مرا به یاد بزرگترین ویژگی این کشور می‌اندازد؛ کشوری که طی دو قرن و نیم، به شهروندان خود فرصت داده است تا رؤیاهایشان را دنبال کنند، استعدادهایشان را شکوفا سازند و آینده‌ای بهتر برای خود و نسل‌های بعدی بسازند؛ همه این‌ها در سایه قانون اساسی‌ای که به مردم تعلق دارد.

شعار شما، **«دوباره عظمت را به آمریکا بازگردانیم»**، نیز بازتاب همین روحیه است. چه منتقدان با شما موافق باشند و چه مخالف، شما بدون آنکه از مخالفت‌ها هراس داشته باشید، مسیر خود را دنبال کرده‌اید.

در مورد سیاست داخلی آمریکا، قضاوت را به مردم این کشور واگذار می‌کنم. اما به‌عنوان یک ایرانی-آمریکایی، با تحسین مشاهده می‌کنم که کشور با اعتماد به نفس و امید، خود را برای این مناسبت تاریخی آماده می‌کند.

اما نگرانی من، ایران است.

با ادامه مذاکرات، تیم مذاکره‌کننده شما به زودی درمی‌یابد که مانع اصلی، آن سه مقام ایرانی که روبه روی هیئت آمریکایی نشسته‌اند، نیستند. مانع واقعی در جای دیگری نهفته است؛ موضوعی که دولت‌های پیشین آمریکا هرگز آن را به درستی تشخیص ندادند و اکنون به دولت شما به ارث رسیده است.

مسئله ایران در نزدیک به نیم قرن گذشته، همچون کلافی درهم تنیده بوده است. هر بار که گره‌ی گشوده می‌شود، گره دیگری پدیدار می‌گردد. هر تلاش دیپلماتیک، مشکلی را حل می‌کند اما هم‌زمان مشکل تازه‌ای می‌آفریند.

اما در میان همه این گره‌ها، **یک گره اصلی** وجود دارد.

اگر آن گره گشوده شود، بقیه گره‌ها نیز یکی پس از دیگری باز خواهند شد.

آن گره، **قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران** است.

بیش از سه دهه است که از طریق کتاب‌ها، طرح‌ها و نامه‌هایی به مسئولان آمریکایی، تلاش کرده‌ام این واقعیت را یادآوری کنم. ماه گذشته نیز حاصل سال‌ها پژوهش، تحلیل و مکاتبات خود را در کتابی ۲۵۰ صفحه‌ای با عنوان:

****«آقای آیت‌الله، این قانون اساسی را فرو بریز»****

منتشر کردم.

با کمال احترام معتقدم این کتاب برای هر سیاستمدار، پژوهشگر و تصمیم‌گیری که می‌خواهد ریشه واقعی اختلاف میان ایران و غرب را بشناسد، مطالعه‌ای ضروری است.

مردم ایران نیز بارها خواست خود را برای تغییر قانون اساسی اعلام کرده‌اند.

این خواسته در ده‌ها سال اعتراضات مردمی - که بسیاری از آن‌ها با سرکوب و خونریزی همراه بوده است - آشکار شده و به طور مشخص در ****بیانیه چهارده نفر**** در سال ۱۳۹۸، ****بیانیه هشتصد نفر**** در سال ۱۴۰۴ که به امضای مهندس میرحسین موسوی، نخست وزیر پیشین جمهوری اسلامی، حدود ۱۶۰ استاد دانشگاه و صدها شخصیت سیاسی و فرهنگی رسید، ****بیانیه هفده زن**** که به امضای برنده جایزه نوبل صلح، نرگس محمدی، و وکیل برجسته حقوق بشر، نسرين ستوده، منتشر شد، و سرانجام ****بیانیه چهارصد نفر**** در جریان جنگ سال ۱۴۰۵، با صراحت بیان شده است.

همه این‌ها، سخن مهم وزیر امور خارجه، آقای مارکو روبيو، را تأیید می‌کند که گفت:

****«مردم ایران با حکومت ایران تفاوت دارند»****

این تفاوت، نکته‌ای اساسی است.

مردم ایران خواهان اصلاح قانون اساسی، تشکیل مجلس مؤسسان و استقرار حکومتی مبتنی بر اراده ملت هستند؛ در حالی که حکومت، همین قانون اساسی را مبنای حقوقی ادامه دشمنی با ایالات متحده و جهان آزاد قرار داده است.

****جناب آقای رئیس‌جمهور،****

در حالی که آمریکا دوپست و پنجاه سال آزادی، پیشرفت و ثبات را در سایه قانون اساسی متعلق به مردم خود جشن می‌گیرد، رؤیای من این است که مردم ایران نیز روزی از همین موهبت برخوردار شوند؛ قانونی اساسی که مشروعیت خود را از رأی ملت بگیرد، نه از یک ایدئولوژی حاکم.

به همین دلیل، با احترام معتقدم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران صرفاً یک متن حقوقی نیست؛ بلکه بزرگ‌ترین مانع در مسیر صلحی پایدار میان دو ملت ایران و آمریکا است.

در آستانه دوپست و پنجاهمین سالگرد استقلال آمریکا، آرزوی من تنها ****«عظمت دوباره آمریکا»**** نیست؛ بلکه آرزو دارم ایران نیز روزی بار دیگر آزاد، آباد و شکوفا شود.

این همان آرمانی است که در "ابتکار شکوفایی ایران" نیز دنبال می‌کنیم؛ زیرا باور داریم آزادی، قانونمداری و شکوفایی اقتصادی سه ستون آینده ایران هستند.

****رؤیای من، بزرگ‌تر از ترس من است****

با نهایت احترام،

سهراب چمن‌آرا

نویسنده کتاب

****«آقای آیت‌الله، این قانون اساسی را فرو بریز»****